

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010068
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6315010068.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a prísediacich Jána Bačkovského a Zoltána Sojaka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. mája 2015 v trestnej veci obžalovaného W. T. a spol. takto

r o z h o d o l :

obžalovaní 1. W. T. I. F. G. P., nar. XX. O. XXXX S. N., trvale bytom
A., Š. XX, t.č. N., O.
X, nezamestnaný,

2. H. T. I. F. G. P., nar. XX. W. XXXX S. N., trvale bytom
S., A., Z. X, t.č. S. Ú.
V. Ú. N. N.,

3. O. W., nar. X. M. XXXX S. F., trvale bytom C.
U., H.Č.. S. Ú. V. Ú. N. N.,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h

obžalovaný W. T.

v bode 2

zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák.,
z časti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák.,

z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a,c Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa
§ 20 Tr.zák.

obžalovaný H. T.

v bode 1

z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,3 písm.c Tr.zák.

z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr.zák.

v bode 2

zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.

z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a,c Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.

obžalovaný O. W.

v bode 2

z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a,c Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.

p r e t o Ź e

H. T.

1. dňa 18. augusta 2013 približne o 02.30 hod. v N. N., X.. Y. pred barom V. fyzicky napadol M. N. tak, že ho zozadu udrel päšťou do pravej strany tváre, vzápätí ho kopol kolenom do oblasti nosa a následne ho udrel päšťou do ľavej strany tváre, čím mu spôsobil dvojitú otvorenú zlomeninu dolnej čeľuste vpravo s posunom úlomkov, zlomeninu dolnej čeľuste vpravo v oblasti kĺbneho výbežku a zlomeniny kostí nosa bez posunu úlomkov, navonok s krvácaním s dobou liečenia najmenej 9 týždňov,

W. T., H. T. V. O. W.Ň.

2. v dobe od 23.30 hod. dňa 17. októbra 2014 do 01.00 hod. dňa 18. októbra 2014 v N., X.. O. XXXX/X vošli do bytu M. B. na prvom poschodí tak, že prekonal odpor tam bývajúcej D. B., ktorá sa im snažila zabrániť, aby sa dostali dnu tlačením dverí naspäť, vzápätí ju W. T. kopol do hlavy, následne ju spolu s H. T. viackrát udreli päšťami do hlavy, a keď sa jej zastal druh M. B., fyzicky ho napadli tak, že ho H. T. V. O. W. udreli päšťami do tváre a kopali ho až kým nespadol na zem, kde ho W.F. T. ďalej fyzicky napadol tak, že si na neho sadol, udieral ho päšťami do hlavy a odhryzol mu pravé ucho, čím mu všetci traja spôsobili pomliaždenie tváre bez potreby ďalšieho liečenia a W. T. mu spôsobil uhryznutie pravej ušnice s dobou liečenia 9 dní, zároveň W. T. V. H. T. spôsobili D. B. tržné rany nad ľavým okom, tržnú ranu na brade, otras mozgu, zlomeninu spodiny ľavej očnice, zlomeninu zygomaticko-maxilárneho komplexu a pomliaždenie ľavého oka s dobou liečenia 35 dní,

t e d a

obžalovaný W. T.

v bode 2

inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spoločne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, ale k dokonaniu trestného činu nedošlo,

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania najmenej s dvoma osobami,

obžalovaný H. T.

v bode 1

inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví,
dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

v bode 2

spoločne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, ale k dokonaniu trestného činu nedošlo,

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania najmenej s dvoma osobami,

obžalovaný O. W.

v bode 2

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania najmenej s dvoma osobami,

a z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný W. T.

Podľa § 155 ods.1 Tr.zák., 36 písm.l Tr.zák., 37 písm.h Tr. zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák., § 39 ods.1 ,3 písm.e Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 a 1 (tri a pol) roka.

Podľa § 48 ods.2 písm.a Tr. Zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný H. T.

za trestné činy v bode 1

Podľa § 156 ods.3 Tr.zák., § 36 písm.l Tr.zák., § 37 písm.h Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods.1 písm.a Tr.zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr.zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. sa zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno z 28.1.2014, sp. zn. 3T 10/2014, právoplatného 17.3.2014, ktorým mu bol za prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr.zák. a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 a 1 roka, zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

za trestné činy v bode 2

Podľa § 155 ods.1 Tr.zák., § 37 písm.h,m Tr.zák., § 38 ods.2,4,8 Tr.zák., § 34 ods.5 písm.c Tr.zák., § 39 ods.1,2 písm.a, ods.3 písm.e Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods.2 písm.a Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný O. W.

Podľa § 194 ods.2 Tr.zák., § 36 písm.l Tr.zák., § 37 písm.m Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 a 1 (jeden a pol) roka.

Podľa § 48 ods.2 písm.a Tr.zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1,2 Tr.por. je obžalovaný H. T. povinný nahradiť poškodenému M. N., nar. XX. V. XXXX S. R., bytom N., U. XX/XX škodu vo výške 4.038,- €.

Podľa § 287 ods.1,2 Tr.por. je obžalovaný W. T. povinný nahradiť poškodenému M. B., nar. XX. M.D. XXXX S. N., trvale bytom N., O. X, H..Č.. S., S. S. XX škodu vo výške 1.484,- €.

Podľa § 287 ods.1,2 Tr.por. sú obžalovaní W. T. V. H. T. povinní nahradiť poškodenej D. B., nar.XX. W. XXXX S. N., trvale bytom N., O. X, t.č. S., S. S. XX škodu vo výške 3.461,- € spoločne a nerozdielne.

Podľa § 288 ods.2 Tr.por. sa poškodení M. N. V. D. B. odkazujú so zvyškami nárokov na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na tunajší súd dňa 11. marca 2015 obžalobu na W. T. v bode 2 za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.c Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., na H.Á. T. v bode 1 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,3 písm.c Tr.zák. a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr.zák, v bode 2 za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.c Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a na O. W. v bode 2 za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.c Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák., ktoré mali spáchať tak ako je to v nej uvedené.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd zistil tento skutkový stav:

X. H. T. dňa 18. augusta 2013 približne o 02.30 hod. v Banskej Bystrici, Ul. Cikerova pred barom Arcade fyzicky napadol M. N. tak, že ho zozadu udrel päťou do pravej strany tváre, vzápätí ho kopol kolenom do oblasti nosa a následne ho udrel päťou do ľavej strany tváre, čím mu spôsobil dvojitú otvorenú zlomeninu dolnej čeľuste vpravo s posunom úlomkov, zlomeninu dolnej čeľuste vpravo v oblasti kĺbneho výbežku a zlomeniny kostí nosa bez posunu úlomkov, navonok s krvácaním s dobou liečenia najmenej 9 týždňov,

X. W. T., H. T. V. O. W.Á. v dobe od 23.30 hod. dňa 17. októbra 2014 do 01.00 hod. dňa 18. októbra 2014 v N., X.. O. XXXX/X vošli do bytu M. B. na prvom poschodí tak, že prekonali odpor tam bývajúcej D. B., ktorá sa im snažila zabrániť, aby sa dostali dnu tlačením dverí naspäť, vzápätí ju W. T. kopol do hlavy, následne ju spolu s H. T. viackrát udreli päťami do hlavy, a keď sa jej zastal druh M. B., fyzicky ho napadli tak, že ho H. T. V. O. W. udreli päťami do tváre a kopali ho až kým nespadol na zem, kde ho W. T. ďalej fyzicky napadol tak, že si na neho sadol, udieral ho päťami do hlavy a odhrzol mu pravé ucho, čím mu všetci traja spôsobili pomliaždenie tváre bez potreby ďalšieho liečenia a W. T. mu spôsobil uhryznutie pravej ušnice s dobou liečenia 9 dní, zároveň W. T. V. H. T. spôsobili D. B. tržné

rany nad ľavým okom, tržnú ranu na brade, otras mozgu, zlomeninu spodiny ľavej očné, zlomeninu zygomaticko-maxilárneho komplexu a pomliaždenie ľavého oka s dobou liečenia 35 dní.

Obžalovaný H. T. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v bode 1.

Následne obžalovaný na predsedom senátu položené otázky odpovedal

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku v bode 1, ktorý sa mu kladie za vinu - áno
- či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby - áno
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestných činov - áno
- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu - áno
- či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok v bode 1, ktorý sa v obžalobe kvalifikoval ako určité trestné činy - áno.

Na to súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania uvedeného skutku v bode 1 a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku v bode 1 nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd kvalifikoval konanie obžalovaného H. T. v bode 1 ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,3 písm.c Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr.zák.

Obžalovaný W. T. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v bode 2.

Následne obžalovaný na predsedom senátu položené otázky odpovedal

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku v bode 2, ktorý sa mu kladie za vinu - áno
- či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby - áno
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestných činov - áno
- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu - áno
- či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok v bode 2, ktorý sa v obžalobe kvalifikoval ako určité trestné činy - áno.

Na to súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania uvedeného skutku v bode 2 a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku v bode 2 nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd kvalifikoval konanie obžalovaného W. T. v bode 2 ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák., z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák., z časti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a,c Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák.

Obžalovaný W. T. k účasti spoluobžalovaných na spáchaní skutku v bode 2 na hlavnom pojednávaní nevyповedal. Vzhľadom k tomu bola prečítaná jeho výповeď z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 17.10.2014 od 17.00 h na Mládežníckej ulici v byte na 1. poschodí pil so svojím bratom H. T., jeho priateľkou O. C. a svojou družkou V. A. alkohol. Vypili asi 6 l vína, po čase mu H. T. povedal, že ide spať k ich sestre W. T., ktorá býva o poschodie vyššie. Pohádali sa preto, vzájomne sa aj naťahovali, aj tak však brat odišiel k sestre a on si ľahol spať. Po čase ho zobudila V. A., že sa na chodbe jeho brat H. V. O. W. trhajú s M. B. V. D. B.. Rozhodol sa ich preto oddeliť a vtedy dostal jednu ranu od M. B.. Preto sa pridol do bitky aj on a začali sa biť na chodbe. Bol opitý a teda ani nevie ako sa dostal do bytu B.. Tam pri posteli sa bil s M. B., zápasili na zemi. Potom dostal amok a ani nevie, či mu ucho odhryzol, pretože sa nevedel ovládať. Počas bitky B. udieral pästami do tváre a pritom na ňom sedel. B. ho potom prosil, aby prestal a vtedy si uvedomil, že kričí aj D. B. a všimol si, že je celá od krvi. B. nechal na pokoji a odišiel z bytu spoločne aj s bratom H. V. O. W.. Išiel sa prezliecť do bytu, kde sa pohádal s družkou V. A., ktorá ho vyhodila, vzápätí sa pohádal aj s bratom Tomášom a odišiel vlakom do Banskej Bystrice, kde sa túlal. Naspäť sa vrátil ráno 19.10.2014 a prihlásil sa na políciu. S M. B. boli dobrí kamaráti, preto svoje konanie ľutuje a chcel by sa mu aj ospravedlniť. Počas bitky si nevšimol svojho brata ani W. a nevie, či bil aj D. B.. Takisto si nevšimol kto B. zbil, ale keď ju uvidel, po tom, čo zbil M. B., zostal vystrašený a odišiel. Počas toho ako bil M. B., ho chcela D. brániť, snažila sa ho odtiahnuť a keď sa na ňu neskôr pozrel, bola už krvavá. Po celý čas bol jeho brat H. T. Z. O. W. v jeho bezprostrednej blízkosti, ale čo presne robili, to nevie. Odhryzol ucho M. B., ale jeho družku D. nenapadol.

Obžalovaný H. T. ku skutku v bode 2 na hlavnom pojednávaní uviedol, že nikomu nezlomil sánku, ani neodhryzol ucho, ďalej nevyповedal, avšak v priebehu hlavného pojednávania doplnil, že sa hanbí za to, čo sa stalo D. B.. Vzhľadom k tomu bola prečítaná jeho výповeď z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 17.10.2014 prišiel do bytu jeho sestry W. T., približne o 21.00 h. Spolu s ním prišiel aj W. T. a O. W.. Spolu s W. a bratom W. potom išli kúpiť alkohol do Tesca a do bytu svojej sestry sa vrátili približne o 21.30 h. V byte bola aj jeho priateľka O. C., M. B., D. B., V. A., družka jeho brata W., A. G., druh jeho sestry W. T. a bola tam aj W. T.. Všetci spolu pili alkohol, zabávali sa a tancovali. On tancoval s D. B.. M. B. začal na to žiarliť, pohádal sa s družkou, a preto ich sestra vyhodila z bytu. Keď vypili všetok alkohol, presunuli sa do bytu jeho brata W., približne o 22.30. Tam popíjali približne 20 minút, keď odrazu do bytu vbehol M. B. a fyzicky ho napadol. Keď to videl jeho brat W., vytlačil M. B. z bytu a bili sa na chodbe. Nakoľko bola na chodbe tma, nevie popísať, ako sa vzájomne bili, ale do bytu jeho brata vošla aj D. B., ktorá ho poškriabala na tvári a preto ju vzápätí napadla jeho sestra W. T. a začala ju biť. Obe sa presunuli na chodbu spoločne aj s O. C. a on zostal dezorientovaný na zemi v kuchyni v byte svojho brata. Asi po 7 minútach ho začala preberať sestra. Nevie prečo B. podali trestné oznámenie a prečo mu chcú uškodiť, sú nedôveryhodní, drogovo závislí a aj v ten deň boli pod vplyvom drog. O. W. bol počas konfliktu opitý a spal na gauči v obývačke jeho brata W.. V ten deň bol v byte B. spolu s bratom W. I. V. W. pre malinovku. Po konflikte s B. si všimol, že M. B. je krvavý, pričom vtrhol do bytu jeho brata Drahomíra a vyhrážal sa policajtm. Po skutku bol PN, z dôvodu napadnutia B. a zdržiaval sa prevažne doma. Chodil na vyšetrovania do NsP Brezno a vybavoval si aj pracovné záležitosti.

Obžalovaný O. W. ku skutku v bode 2 na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň bol v práci od rána do večerných hodín. Keď sa vrátil z práce, tak si s H. a W. T. vypil pár pohárov alkoholu, nakoľko mu prišlo nevoľno, ľahol si na gauč, kde zaspal a spal tam až do rána. Keď ráno vstal, nemal na sebe žiadne zranenia a nemal ani znečistené a potrhané oblečenie, potom odišiel s H. T. do nemocnice, ďalej nevyповedal. Vzhľadom k tomu boli prečítané jeho výповede z prípravného konania, v prvej z nich uviedol, že dňa 17.10.2014 prišiel pre neho do práce v Hronci na aute Tomáš Ferko. Približne o 20.30 h prišli do bytu W. T., kde pili alkohol. On vypil 8 až 10 poldecákov vodky a niekoľko pohárov bieleho vína. Okrem neho boli v byte aj H. T., W. T., V. A., O. C., A. G. V. W. T.. On sa veľmi opil a preto zaspal na gauči u W. T.. Ráno sa ho V. A. potom pýtala, či vie čo sa stalo a povedala mu, že bola bitka bez bližších podrobností. S H. T. šli pešo na pohotovosť do nemocnice, pretože mal Tomáš poškriabanú tvár. D. B. nenapadol a ani M. B., uvedomuje si, že je v podmienke. Nasledujúci víkend a zdržiaval v dome u H. T. vo Valaskej a v pondelok si šiel hľadať prácu v Nitre aj v Hronci. Na telefonáty od polície nereagoval, pretože vedel, že mu hrozí väzobné stíhanie, nakoľko je v podmienke.

V druhej výповedi zo dňa 03.12.2014 zotrval na svojej predchádzajúcej výповedi. Spochybnil dôveryhodnosť poškodených, nakoľko sú užívateľmi marihuany a lacného alkoholu. V kritický deň prišiel s H. T. do bytu W. T., kde sa nachádzal aj W. T., W. T., A. G., O. C., V. A. a poškodení. Potom sa všetci

presunuli do bytu W. T.. V čase keď boli u W. T. nezaznamenal žiaden konflikt, ktorý by tam vznikol. Nasledujúci deň ráno mal H. T. poškriabanú celú tvár, ale nevyjadril sa kto mu tie zranenia spôsobil. Poškodených už po skutku nevidel. Na sebe žiadne zranenia nemal a ani na svojom oblečení nevidel známky po napadnutí. V to ráno ho určite videla V. A., H. T. V. V. P. H. T..

V tretej výpovedi zo dňa 30.12.2014 uviedol, že na svojich predchádzajúcich výpovediach trvá a doplnil, že s ohľadom na závery znaleckého posudku č. 18/2014 vypracovaného MUDr. O. mali mať poškodení zranenia spôsobené údermi päšťou do tváre. On však žiadne zranenia na rukách nemal. Domnieva sa, že pokiaľ došlo k takým zraneniam, najmä u D. B., ktoré jej mal spôsobiť on, musel by mať aj on viditeľné zranenia rúk a tieto by boli zaznamenané políciou pri jeho zadržaní. Navyše v čase zadržania mal na sebe oblečenie, ako aj obuv, ktorú mal na sebe v čase skutku. Na týchto veciach sa podľa jeho názoru nenachádzajú žiadne stopy krvi a je ho možné kedykoľvek preskúmať na prítomnosť biologických stôp.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25. mája 2015 však uviedol, že ľutuje, že sa dopustil trestného činu porušovania domovej slobody, ktorý mu bol kladený za vinu, túto skutočnosť si však nepamätal, ale vzhľadom na okolnosti sa k tomuto trestného činu priznal.

Svedkovia O. C., A. G., W. T. V. V. A. ako príbuzní obžalovaných T. odopreli vypovedať na hlavnom pojednávaní a urobili tak aj v prípravnom konaní.

Svedkyňa poškodená D. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v ten deň, keď sa to stalo, boli u W., kde čakala na muža, ktorý prišiel z roboty o 22.00 až 23.00 hod. Na to prišiel hore H. T. aj spolu s dvomi ďalšími spoluobžalovanými. Mali vypité a H. T. jej začal nadávať, bol drzý, arogantný. Keď sa ho opýtala, čo vlastne chce, aký má problém, nedal si povedať, stále na ňu útočil, chcel jej dať zaucho. Vtedy sa jej zastal jej muž M. B., ktorý tiež hovoril H. T., prečo sa tak správa. Na to išli domov, bývali na prízemí, potom počula veľký krik na chodbe, nestihla ani otvoriť dvere, ktoré nemali zamknuté a vzápätí ich obžalovaní vykopli a napadli ju. Snažila sa dvere tlačiť naspäť, opierala sa o ne, ale napriek tomu sa obžalovaným podarilo dvere vykopnúť a vošli dnu. Prvý vošiel W.F. T. a za ním ďalší spoluobžalovaný H. T. V. O. W.. Hneď vzápätí dostala kopačku do oblasti zubov, ktoré sa jej hneď vybili, útočníkom bol W. T.. Rukami si chytila tvár, ktorá už bola od krvi, aj zuby jej vypadali a schúlila sa do kľbka na zem. Vzápätí ju udieral päšťou do tváre W. T., pripojili sa aj H. T. V. O. W., ktorí do nej kopali ako do lopty, videla viacej nôh ako dve. Síce bola schúlená v kľbku, ale videla to, lebo tam neboli len dve nohy, bolo tam viacej nôh. Keďže začala kričať, muž vybehol z kúpeľne a začal ju brániť, preto napadli aj jeho tak, že po ňom skočili. Napádali ho všetci traja tak, že najskôr do neho kopali, potom ho zhodili na zem, kde ležal pri posteli v izbe, všetci traja ho bili do celého tela, aj ho kopali. O. W. mu chytil ruky vzadu, druh ležal na bruchu na zemi, W.Í. T. si na neho sadol, sklonil sa k nemu a odhryzol mu ucho. Keď to videla utekala na chodbu, kde kričala, aby niekto zavolał sanitku. Vzápätí jeden zo susedov túto zavolał, aby ich ošetrili a prišla aj polícia. Obžalovaní utekali z bytu preč a polícia ich nemohla nájsť. Prebrala sa v nemocnici, potom ju odviezli do nemocnice v Martine na operáciu. Utrpela viaceré zranenia, mala zlomenú očné kosť, zlomeninu zubov aj silný otras mozgu. Majú malý byt, druhu bili cca 1,5 m od nej, snažila sa ho brániť tak, že na nich kričala, aj ich udierala, aby mu dali pokoj. Prestali až vtedy, keď si druh držal v ruke ucho, ktoré mu W. T. odhryzol. Obžalovaní ich napadli preto, že si od W. T. požičala peniaze, ktoré mu vrátila, ale tento chcel aj úroky. Príbuzní obžalovaných T. sa jej vyhrážali, aj jej núkali peniaze, aby stiahla trestné oznámenie.

Keďže v prípravnom konaní vypovedala o určitých skutočnostiach inak, boli prečítané jej výpovede z prípravného konania a bola vyzvaná, aby vysvetlila rozpory vo svojich výpovediach. V prípravnom konaní uviedla, že si s istotou nepamätá, či ju napadol aj obžalovaný O. W.Ň., ďalej nespomenula to, že druhu čakala u W. T., kde prišiel a až odtiaľ odišli domov po slovnom konflikte s obžalovaným H. T. a taktiež neuviedla, že by sa mala snažiť zabrániť obžalovaným pri vstupe do bytu. Ani ona, ani jej druh neboli opití na rozdiel od obžalovaných.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní po vyzvaní, aby vysvetlila rozpory, uviedla ohľadne účasti obžalovaného O. W. na jej napádaní, že dnu vošli všetci traja obžalovaní. Keď už ležala na zemi, videla len nohy, ktoré do nej kopali, nevidela tváre, preto nemôže s istotou tvrdiť, že ju kopal aj W., len si to myslela. Určite ju kopal aj H. T., ale najviac W.F. T.. Nevedela uviesť koľkokrát ju každý z nich udrel resp. kopol a v akom poradí. Taktiež uviedla, že obžalovaní vošli dnu neohlásene, nezaklopali, ale je pravdou, že sa dvere snažila zatlačiť naspäť, opierať sa o ne, aby zabránila ich vstupu. Ešte predtým ako odišli

s druhom domov, sedeli s ním po jeho príchode z práce u W. T., ale keďže došlo k prvému slovnému konfliktu, odišli domov na prízemie, kde bývajú.

Svedkyňa zotrvala na jej výpovedi z hlavného pojednávania, pokiaľ ide o vyššie uvedené okolnosti, nevedela uviesť prečo ich v prípravnom konaní neuviedla resp. uviedla inak.

Svedok poškodený M. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď sa vrátil v predmetný večer z roboty s Kálayom, išli do bytu jeho družky W. T., pričom si kúpili aj pol litra alkoholu.. Po určitom čase prišli dnu H.Á. T. V. O. W.. H. T. začal vulgárne nadávať jeho žene, a keďže sa jej zastal, začali sa s ním medzi sebou trhať a naťahovať a na to odišli do svojho bytu. Po chvíli, keď bol na WC ako prvý vtrhol dnu W. T., W. H. T. V. H. O. W.. Žena na nich začala kričať, potom ju W. T. buď udrel alebo kopol do tváre, spadla na zem a začali ju všetci traja biť. Pokiaľ ide o prvý úder resp. kop tento nevidel, lebo bol na WC, ale vravela mu to družka. Keď vybehol z WC a zastal sa družky, začali biť jeho. Udierali ho päšťami do tváre, hodili ho o zem a kopali do neho, potom na neho skočil W. T. a odhryzol mu ucho. Nevedel presne popísať kto, koľkokrát a kde na neho zaútočil, ale kopali ho určite všetci traja. Na zemi ležal na bruchu s hlavou dole, ale sem tam sa otočil, preto videl kto do neho kope. W. T. skočil na neho zozadu na chrbát, prisadol ho, musel sa zohnúť a potom mu odhryzol ucho. H. T. V. O. W. sa na odhryznutí ucha nepodieľali a potom všetci traja ušli. W. mu držal ruky, ale ešte vtedy, keď stál a T. ho bili. Ohľadne bližšieho popísania útoku voči jeho družke doplnil, že videl ako ju T. kopali, W. pri nich stál, vtedy nevidel, že by ju bil aj on, nevedel, či ju bil predtým, pretože to ešte ani nemohol vidieť., keďže na začiatku skutku nebol pri útoku prítomný. Jeho prvý udrel H. T. a to päšťou, W. mu dával ruky smerom dozadu, aby sa nebránil a na to ho už obaja T. bili, potom ho hodili na zem, kde ho všetci traja kopali. Útok bol drastický, napádali ho silno rukami aj nohami, obžalovaní boli obutí. On požil alkohol, ale nie vo veľkej miere, nebol opitý. Aj jemu sa rodinní príslušníci T. či už priamo alebo nepriamo vyhrážali, aby stiahol trestné oznámenie, z toho dôvodu aj odišli z bytu, kde sa skutok stal.

Svedok O. C. uviedol, že dňa 17.10.2014 prišiel za W. T., na O. X S. N.. Byť sa nachádza na 1. poschodí na pravej strane. Na návšteve zostal až do druhého dňa. V skorých ranných hodinách počuli krik z chodby a preto sa išiel pozrieť, čo sa deje. Nakoľko na chodbe nikoho nevidel, prešiel ďalej a z bytu B.Á. počul krik a bucht. Asi po 5 minútach počul z chodby kričať ženský hlas o pomoc a do bytu, kde sa nachádzal, prišla D. B.. Krvácala z úst, hlavy, mala vybité zuby a bola ako nepríčetná. Ihneď ako ju videl, zavolať najskôr na políciu a oznámil, čo sa stalo. D. B. povedala, že ich napadol H. T.. On sa išiel pozrieť do bytu B., kde v kuchyni ležal M. B. a držal v ruke odhryznuté ucho, iné osoby v byte nevidel. Po jeho opakovanom telefonáte na políciu už prišla hliadka, ktorá B. odvieďa pravdepodobne na ošetrovanie. Obžalovaných v ten večer nevidel a počul z bytu B. len krik, celý konflikt mohol trvať 15 až 20 minút od momentu, keď ho prvýkrát začul.

Zo znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a výpovedí znalca O.. S. O. vyplýva, že poškodený M. B. utrpel pomliaždenie tváre a uhryznutie pravej ušnice. Táto mu bola v NsP Brezno chirurgicky ambulantne ošetrovaná a bol liečený ambulantne 9 dní. Zranenia, ktoré utrpel boli spôsobené fyzickým napadnutím iných osôb, ktoré ho udierali päšťou do tváre, pričom mu jeden z útočníkov odhryzol pravú ušnicu. K úrazu poškodeného došlo s najväčšou pravdepodobnosťou tak, ako to uvádza vo svojej výpovedi. Útok smeroval na hlavu poškodeného, teda životne dôležitý orgán. Dĺžka liečby a PN je v trvaní 9 dní. Poškodený bol následkom úrazu obmedzený v obvyklom spôsobe života tým, že mal odhryznuté ucho a z toho dôvodu je obmedzený aj v spoločenskom živote. Toto zranenie zanechá trvalé následky. Chýbajúce pravé ucho je porušenie integrity hlavy, ako i funkčným poškodením vedenia zvukových vln do ucha. M. B. podľa zdravotnej dokumentácie neboli zistené iné závažnejšie zranenia, ako je zranenie pravej ušnice a tieto by si nevyžiadali dobu liečby.

Poškodená D. B. utrpela pri útoku tržné rany nad ľavým okom, tržnú ranu na brade, otras mozgu, zlomeninu spodiny ľavej očné, zlomeninu zygomaticko-maxilárneho komplexu a pomliaždenie ľavého oka, v dôsledku čoho bola hospitalizovaná na chirurgickom oddelení NsP Brezno a vo FN Martin, kde bola operovaná pre zlomeninu tvárových kostí a ľavej očné. Zranenia jej boli spôsobené fyzickým útokom osôb, ktoré ju opakovane udierali päšťou do hlavy a tváre, pri ktorých došlo k otrasu mozgu, tržným ranám na tvári, k zlomenine ľavej očné a k zlomenine tvárových kostí vľavo (zygomaticko-maxilárny komplex). Mechanizmus vzniku týchto zranení s najväčšou pravdepodobnosťou zodpovedá tomu, ako to uviedla poškodená vo svojej výpovedi. Útok bol vedený na životne dôležitý orgán - mozog a na ľavé oko ako zmyslový orgán zraku. V dôsledku zranení bola hospitalizovaná do 27.10.2014 a dĺžka

liečenia a PN bola v trvaní 35 dní. Počas tejto doby bola aj obmedzená v obvyklom spôsobe života a to minimálne 28 dní. Zranenia D. B. mohli byť spôsobené najmenej 3 údermi.

Doplnil, že útok tak, ako je popísaný výpoveďami poškodených mohol na hánkach útočníkov zanechať stopy po úderoch vo forme drobných oderkov alebo hematómov, ktoré by boli viditeľné 5 až 10 dní od ich vzniku. V prípade, že by došlo k poškrabaniu útočníkov na tvári, by tieto stopy boli viditeľné približne 10 až 14 dní. Nepredpokladá však, že by na hánkach rúk bolo možné identifikovať stopy na koži po odierkach po 10 dňoch od ich vzniku.

Znalec ďalej uviedol, že ak by poškodeného M. B. kopali celou silou topánkou do oblasti hlavy, tak by sa to neobišlo bez početnejších tržných rán na tvári, ktoré by museli byť chirurgicky ošetrené t.j. zošité, prípadne by mohlo dôjsť k zlomenine tvárovej kosti poškodeného, zároveň by sa takéto poranenie uvádzalo aj v objektívnom náleze lekárskeho prvotného vyšetrenia bezprostredne po úraze. Avšak v zdravotnej dokumentácii sa lokálny nález na tvári nepopisuje v takom znení, že by mohlo dôjsť aj ku kopaniu do tváre zo strany útočníka a ak by poškodený utrpel takéto zranenia, v lekárskej správe by to bolo uvedené. U poškodenej bola primeraná doba trvania práceneschopnosti najviac 35 dní, nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala jej dlhšie trvanie.

Zo záverov znaleckých posudkov z odvetvia psychiatrie pre posúdenie závislosti obžalovaných od alkoholu vyplýva, že ani u jedného z nich znalec nezistil prejavy závislosti od alkoholu alebo iných psychoaktívnych látok, a preto ani nenavrhol uloženie ochranných opatrení.

Zo záverov znaleckého posudku z odvetvia psychológie a výpovede znalkyne O. I. G. vyplýva, že v prípade poškodeného M. B. ide o jedinca mentálne v norme bez deficitu a bez znakov psychopatologickej poruchy. Má tendenciu riadiť sa svojimi vnútornými popudmi a občas mu chýba výraznejšia sebakontrola. Útoky na neho a jeho družku prežil ako značnú traumou a psychický stres, ktorý ešte neodznel a prežíva rôzne fóbické úzkosti, vnútorné napätia, ktoré uvoľňuje verbálnou agresivitou. Má nahromadenú vnútornú agresivitu a aj preto sa snaží sa izolovať od útočníkov. Vplyvom psychickej traumy, ktorú utrpel, si nemusí pamätať presné detaily útoku, ale nebol u neho zistený žiadny deficit v oblasti pamäte, či vnímania skutočností. Neboli u neho zistené sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností ani konfabulačné tendencie. Jeho lži - skóre je síce o niečo zvýšené, no v súvislosti s obrannými tendenciami - pokiaľ by išlo o jeho ohrozenie, nie v súvislosti s prežitým útokom na jeho osobu. Násilné konanie útočníkov zanechalo stopy predovšetkým vo fyzickej oblasti - trpí tým, že nemá jedno ucho a z toho prameniace obavy, či bude môcť ďalej pracovať, zarábať a podobne. Aktuálne uňho doznievajú pocity napätia, úzkostné stavy a strach z ohrozenia ich budúcnosti, ktoré zatiaľ zvláda sám, bez pomoci psychiatra. Skutok ovplyvnil jeho psychickú rovnováhu a nedá sa vylúčiť, že aj do budúcnosti na ňom zanechá stopy. Nie je pravdou, že by si poškodený upravoval svoje výpovede tak, aby sa obžalovaným pomstil, prežil traumou a boli zistené u neho symptómy, ktoré sa u neho prejavujú. V dôsledku prežitého stresu mohol vnímať niektoré detaily skreslene resp. nie až úplne presne, ale v hrubých rysoch jeho schopnosť zapamätať si a reprodukovať udalosti nebola znížená.

U poškodenej D. B. znalkyňa zistila, že je orientovaná na svoje vnútorné pocity, je na ne citlivá a podlieha im. Je otvorená medziludským kontaktom, ale vystačí si so svojimi blízkymi. Je výraznejšie ovplyvniteľná a podlieha hlavne strachu z ohrozenia. Aktuálne svoje vnútorné konflikty prežíva s pocitmi viny, je depresívne ladená, nevyrovnaná, s tendenciou k strachovým obranným reakciám. Vplyvom psychickej traumy trpí zmenami nálad, neistotou, strachom z ohrozenia a neurotickými úzkosťami. Aktuálne je pod kontrolou a liečbou psychiatra, no jej prežívanie je ešte stále pod vplyvom prežitej traumy. Je mentálne podpriemerná, avšak bez deficitu v oblasti pamäte, je schopná zapamätať prežité skutočnosti tak, ako sa stali až na niektoré detaily, ktoré jej mohli uniknúť aj vplyvom značného psychického stresu, ktorý v momente skutku prežívala, no oprieť sa o jej výpovede dá. Nemá dostatok fantázie na vymýšľanie si účelovo spracovanej situácie, nemá ani zvýšené tendencie ku klamstvám, aktuálne však trpí pocitmi viny z toho, že bola dôverčivá voči páchatelom, pretože motív spáchania skutku našla (pre seba) v úžerníctve a viní seba, že podľahla pokušeniu požičať si peniaze. V dôsledku prežitého stresu mohla vnímať niektoré detaily skreslene resp. nie až úplne presne, ale v hrubých rysoch jej schopnosť zapamätať si a reprodukovať udalosti nebola znížená. Je u nej mentálna subnorma, a keďže je poškodený zbehljší, zrelší, je ním ovplyvniteľná, ale len v bežnom konaní.

Zo záverov znaleckého posudku KEU PZ Slovenská Ľupča z odvetvia biológie vyplýva, že zo vzoriek zaistených z bytu poškodených bola izolovaná a analyzovaná DNA, ktorá sa zhoduje s DNA z porovnávacej vzorky odobratej P. D. B. V. M. B.Š.. Pod č. 16 bola na skúmanie predložená vzorka - tričko zelenej farby s krátkymi rukávami s nápisom Diesel, veľkosti S, z ktorého bola izolovaná a analyzovaná DNA, pôvodcom ktorej bola osoba W. T..

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou vyplýva poloha a popis miesta, kde sa skutok stal, ako aj to, aké stopy boli zaistené.

Zranenia oboch poškodených preukazujú aj lekárske správy.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že ho podal poškodený M. B. dňa 18. októbra 2014 o 05.55 hod. na OR PZ Brezno.

Obžalovaný H. T. najprv poprel, že by napadol poškodených a bol by v ich byte, takýto postoj zaujal už v prípravnom konaní. V priebehu hlavného pojednávania zotrval na tom, že nikomu neodhrýzol ucho, ani nezlomil sánku, avšak uviedol, že sa hanbí čo sa stalo poškodenej D. B.. Obžalovaný O. W. poprel, že by napadol poškodených a bol v ich byte, takýto postoj zaujal už v prípravnom konaní. Neskôr na hlavnom pojednávaní sa však už priznal, že v byte poškodených predsa len bol. Obžalovaný H. T. potvrdil pôvodnú obhajobu spoluobžalovaného O. W. v prípravnom konaní, keď tvrdil, že tento spal počas konfliktu v byte W. T..

Obhajobu oboch obžalovaných z prípravného konania, ako aj na začiatku hlavného pojednávania súd považoval za účelovú, urobenú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, prípadne ju aspoň zmierniť. Obaja obžalovaní následne zmenili čiastočne svoj postoj a k časti skutku sa každý z nich priznal. Z tohto je zrejmé, že obaja zmenili výpovede oproti prípravnému konaniu, dostali sa do rozporu s vlastnými výpoveďami z prípravného konania, a to aj vo vzťahu k tvrdeniam spoluobžalovaných z prípravného konania, čo taktiež vzbudzuje nedôveryhodnosť ich tvrdení.

O tom, že obidvaja obžalovaní boli v byte poškodených, svedčí aj výpoveď ich spoluobžalovaného W. T. z prípravného konania, ktorá zároveň taktiež vyvracia ich obhajobu z prípravného konania a začiatku hlavného pojednávania a naopak potvrdzuje ich zmenené výpovede o ich prítomnosti v byte poškodených.

Okrem vyššie uvedeného obžalovaných z násilného vniknutia do bytu jednoznačne usvedčujú výpovede priamych svedkov poškodených, ktoré sú v tomto smere navzájom v súlade. Výpovede týchto svedkov súčasne usvedčujú oboch obžalovaných z toho, že sa dopustili útoku voči poškodenému M. B., ale len v takom rozsahu, že mu nespôsobili žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali jeho práceneschopnosť (odhrýznutie pravej ušnice mu spôsobil spoluobžalovaný W. T.). Zároveň ich výpovede zhodne preukazujú, že obžalovaný H. T. sa podieľal na atakovaní poškodenej D. B.P., aj keď menej agresívnym spôsobom ako spoluobžalovaný W. T. a prispel k spôsobeniu zranení, ktoré utrpela. Naopak, pokiaľ ide o napadnutie poškodenej obžalovaným O. W., ani jeden zo svedkov jednoznačne nepotvrdil na hlavnom pojednávaní, že by sa mal aj tento obžalovaný podieľať na jej fyzickom napadnutí, teda v tomto smere pretrvávajú pochybnosti, preto ich súd vyhodnotil v prospech obžalovaného t.j. tak, že obžalovaný O. W. poškodenú fyzicky nenapadol.

Obaja obžalovaní spochybňovali dôveryhodnosť svedkov poškodených najmä preto, že sú drogovovo závislí, navyac títo mali napadnúť obžalovaného H. T. a spôsobiť mu škrabance na tvári. Obžalovaný O. W. ďalej preukazoval, že nemal na rukách žiadne zranenia, ktoré by mal mať, ak by poškodených napádal, taktiež nemal na svojom oblečení stopy krvi a toto nemal ani roztrhané.

Súd poukazuje na to, že medzi výpoveďami svedkov poškodených existovali určité rozpory, ale týkalo sa to len detailov, určitý rozpor existoval aj vo výpovedi svedkyne D. B. o tom, že ju mal napadnúť aj obžalovaný O. W. a to v jej výpoveďach z prípravného konania a hlavného pojednávania. Príčinu týchto rozdielov však nevedela zdôvodniť, no zotrvala na tom, že nemôže s istotou tvrdiť, že ju napadol aj obžalovaný O. W.. Ako už je vyššie uvedené túto skutočnosť súd vyhodnotil v prospech obžalovaného, o ďalších podstatných a rozhodujúcich skutočnostiach však svedkyňa vypovedala rovnako resp.

obdobne. Potvrdila, že okrem obžalovaného W. T., ktorý na ňu zaútočil ako prvý a následne ju napádal najagresívnejšie, ju súčasne napádal a kopal aj obžalovaný H. T..

Svedkovia poškodení nemali pred konfliktom žiadne zranenia a bezpochyby ich museli z hľadiska miesta a času utrpieť krátko po vniknutí všetkých troch obžalovaných do ich bytu, pričom v čase odchodu obžalovaných z bytu už boli obaja poškodení viditeľne zranení, z čoho je zrejmé, že im zranenia spôsobili výlučne títo traja obžalovaní, hoci každý z nich v inom rozsahu. Zranenia poškodenej D. B., okrem výpovedí svedkov poškodených, potvrdil aj nestranný svedok O. C., ktorý z ich bytu počul krik, potom videl rozsiahle zranenia poškodenej a po vstupe do ich bytu aj zranenia poškodeného.

Pre posúdenie dôveryhodnosti svedkov poškodených boli dôležité závery znaleckých posudkov z odvetvia chirurgie a psychológie. Z prvého z týchto znaleckých posudkov vyplýva, že mechanizmus vzniku zranení poškodených, ich charakter, početnosť a lokalizácia zodpovedá tvrdeniu poškodených o priebehu a spôsobe ich napadnutia obžalovanými, čo potvrdzuje vierohodnosť ich výpovedí. Tu súd však podotýka, že svedkovia poškodení, pokiaľ ide o intenzitu napadnutia poškodeného M. B. v určitej miere túto nadsadili, pretože pri takom dôraznom spôsobe ako to uvádza najmä samotný poškodený, by tento utrpel rozsiahlejšie zranenia ako boli reálne zistené. V prospech pravdivosti výpovedí svedkov poškodených v rozhodujúcich skutočnostiach vyznieva aj druhý zo znaleckých posudkov, z ktorého vyplýva, že títo sú schopní dôležité skutočnosti a okolnosti správane vnímať, zapamätať si ich a taktiež ich zreprodukovať a o ich výpovede sa dá oprieť. Určité detaily mohli vnímať skreslene, avšak nielen pre ich schopnosti, ale najmä pre stresovú situáciu, v ktorej sa nachádzali.

Svedok poškodený M. B. podal trestné oznámenie na obžalovaných krátko po skutku, zranenia poškodených boli zistené taktiež onedlho po skutku, čo preukazujú lekárske správy. Ani jeden z týchto svedkov nemal predtým s obžalovanými žiadne vážnejšie konflikty, naopak poznali sa a logicky vyznieva aj tvrdenie poškodenej, že obžalovaní T. boli na ňu nahnevaní, pretože podľa nich mala voči nim pozdĺžnosť, keď im nechcela zaplatiť okrem dohodnutej sumy aj ďalšie nimi požadované úroky, teda mali dôvod byť na ňu nahnevaní. Napokon súd nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mali svedkovia poškodení vypovedať v neprospech obžalovaných do takejto miery, ak by skutok reálne neprežili.

Ani u jedného z obžalovaných neboli zistené žiadne iné skutočnosti, ktoré by spochybňovali ich trestnú zodpovednosť, títo nie sú chorobne závislí na alkohole, ani iných psychoaktívnych látkach.

Vykonané dôkazy, po ich vyhodnotení, na seba nadväzujú, dopĺňajú sa a vo svojom súhrne nepochybne preukazujú, že obžalovaní H. T. a O. W. spáchali skutok v bode 2 tak ako bol vyššie ustálený.

Podľa § 155 ods.1 Tr.zák. zločin ublíženia na zdraví spácha ten, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 194 ods.1,2 písm.a,c Tr.zák. prečin porušovania domovej slobody spácha ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrúva a čin spácha závažnejším spôsobom konania najmenej s dvoma osobami.

Podľa § 14 ods.1 Tr.zák. pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd kvalifikoval konanie obžalovaného H. T. v bode 2 ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a,c Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. a konanie obžalovaného O. W. v bode 2 ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a,c Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. Obžalovaný H. T. sa jednak spoločne dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, ale k dokonaniu trestného činu nedošlo a to voči poškodenej D. B. a jednak obaja obžalovaní spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a to D. V. M. B. a čin spáchali závažnejším spôsobom konania (násilím ust. § 138 písm.d Tr.zák.) najmenej s dvoma osobami. O pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. išlo preto, pretože nenastal následok predpokladaný touto skutkovou podstatou vo vzťahu k poškodenej D. B. a to ťažká ujma na zdraví, na rozdiel od poškodeného M. B., ktorý utrpel ťažkú

ujmu na zdraví v zmysle ust. § 123 ods.3 písm.f Tr.zák. t.j. zohyzdenie, ktoré mu však výlučne spôsobil obžalovaný W. T.. U D. B. pripadala do úvahy ťažká ujma na zdraví v zmysle ust. § 123 ods.3 písm.i Tr.zák. t.j. porucha zdravia trvajúca dlhší čas, táto však predpokladá, že ide o dobu liečenia, prípadne pracovnú neschopnosť najmenej v trvaní 42 kalendárnych dní, počas ktorých by závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej (ust. § 123 ods.4 Tr.zák.), čo však v danom prípade nebolo splnené prihládajúc na záver znaleckého posudku z odvetvia chirurgie, kde bola určená primeraná liečba poškodenej na dobu maximálne 35 dní. Konanie obžalovaného H. T. však nebolo možné kvalifikovať len ako ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1,3 písm.c Tr.zák., pretože vzhľadom na intenzitu, početnosť, opakovanie a rozsah útokov, ktorých sa voči poškodenej dopustil spoločne s W. T., ktoré boli vedené najmä na hlavu t.j. miesto, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány, možno jednoznačne konštatovať, že obžalovaní mali úmysel spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví, hoci táto dôraznosť útokov v určitej miere nadsádzovala.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihládol predovšetkým na spôsob spáchania činov, ich následky tak ako sú vyššie uvedené, zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osoby obžalovaných, ich pomery a možnosti nápravy. Taktiež prihládol pri spolupáchateľstve na to akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu a pri pokusoch trestných činov aj na to, do akej miery sa konanie obžalovaných priblížilo k ich dokonaniu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k ich dokonaniu nedošlo. Zároveň zohľadnil aj ust. § 39 ods.1,2 písm.a, ods.3 písm.e Tr.zák., z ktorých vyplýva, že súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vzhľadom na pomery páchatel'a a taktiež ak odsudzuje páchatel'a za pokus trestného činu, ak vzhľadom na pomery páchatel'a resp. povahu a závažnosť pokusu má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, nesmie však uložiť trest odňatia slobody kratší ako 6 mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako 5 rokov.

Obžalovaný W.F. T. je slobodný, žije s družkou a vychováva štyri maloleté deti, je nezamestnaný. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne a jeho správanie doposiaľ nebolo riešenie KOVP. Doteraz nebol sankcionovaný za priestupok, súdom bol štyrikrát trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T 15/2009 zo dňa 25.02.2009, právoplatným 14.03.2009 za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil. Z registra trestov vyplýva, že sa ohľadne prvého a štvrtého odsúdenia na neho hľadá akoby nebol odsúdený, čo však platí aj pre druhé a tretie odsúdenie, nakoľko uplynula zákonom stanovená doba na zahľadanie odsúdenia a súd to vyriešil ako predbežnú otázku.

Obžalovaný H. T. je slobodný, žije s družkou a vychováva dve maloleté deti, zamestnávateľom ZŠ Karola Rapoša, Pionierska 4, Brezno je hodnotený kladne. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne a nebol prejednávaný KOVP. Doposiaľ bol sedemkrát sankcionovaný za priestupok na úseku cestnej premávky a jedenkrát za priestupok proti majetku. Súdom bol dvakrát trestaný, ohľadne prvého odsúdenia sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T 10/2014 zo dňa 28.01.2014, právoplatným 17.03.2014 odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 1 a 1 roka. Z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica je jeho správanie a vystupovanie vo väzbe hodnotené kladne, bol zaradený do práce.

Obžalovaný O. W. je slobodný, bezdetný, z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. Doposiaľ nebol sankcionovaný za priestupok, súdom bol dvakrát trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T 141/2013 zo dňa 13.01.2014, právoplatným tým istým dňom za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr. zák. oba spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu, trest zákazu činnosti viesť motorového vozidla vo výmere 2 roky a peňažný trest vo výmere 700,- €. Z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica je jeho správanie a vystupovanie vo väzbe hodnotené kladne, okrem jedného prípadu, keď vykrikoval z okna na iného obvineného, do práce zaradený nebol.

Obžalovaní konali pri všetkých trestných činoch v tzv. priamom úmysle (ust. § 15 písm.a Tr.zák.), nakoľko chceli spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom a to v oblasti

ochrany zdravia, domovej slobody ľudí a taktiež aj v oblasti ochrany verejného poriadku. Pohnútkou obžalovaného H. T. v bode 1 sa nepodarilo úplne objasniť, pretože napadol poškodeného bezdôvodne, čo možno hodnotiť ako snahu vyvolať konflikt a niekomu fyzicky ublížiť, pokiaľ ide o bod 2, pohnútkou bola údajná podlžnosť poškodenej voči obžalovanému H.P. T. a následne jeho snaha, ako aj snaha obžalovaných, vyvolať s poškodenou konflikt a fyzicky ju napadnúť.

Obžalovanému W. T. poľahčovalo, že sa k trestným činom priznal a ich spáchanie oľutoval (ust. § 36 písm.l Tr.zák.), priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm.h Tr.zák.), obžalovanému H. T. za trestné činy v bode 1 poľahčovalo, že sa k trestným činom priznal a ich spáchanie oľutoval (ust. § 36 písm.l Tr.zák.), priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm.h Tr.zák.), za trestné činy v bode 2 mu nič nepoľahčovalo, priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm.h,m Tr.zák.), pričom trestné činy spáchal v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, obžalovanému O. W. poľahčovalo, že sa k trestnému činu, z ktorého bol uznaný za vinného, priznal a jeho spáchanie oľutoval (ust. § 36 písm.l Tr.zák.), priťažovalo mu, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm.m Tr.zák.), pričom ho spáchal v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Za prísnejší z trestných činov a to uvedený zločin bolo možné uložiť obžalovanému W. T. trest odňatia slobody na 4 roky až 10 rokov, keďže poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli v rovnováhe v pomere 1:1. U obžalovaného H. T. bolo možné za trestné činy v bode 1, ako aj trestné činy z vyššie citovaného trestného rozkazu (t.j. spolu 4 prečiny) uložiť trest odňatia slobody na 2 roky až 5 rokov, keďže poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli v rovnováhe v pomere 1:1, pokiaľ ide o trestné činy v bode 2, nakoľko prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi v pomere 2:0, zvyšovala sa dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods.4,8 Tr.zák.), teda mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 6 rokov až 10 rokov. U obžalovaného O. W. bolo možné uložiť za prečin trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov, keďže poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli v rovnováhe v pomere 1:1.

U obžalovaného W. T., prihliadajúc na zásady ukladania trestov uvedené v ust. § 34 Tr.zák., mal súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a to vzhľadom na jeho osobné pomery (ust. § 39 ods.1 Tr.zák.), keď je otcom štyroch maloletých detí, ktoré sú odkázané na jeho výchovu a výživu, zároveň pomáha svojim rodičom, ktorí sú na invalidnom dôchodku, taktiež uzavrel dohodu o pracovnej činnosti, kde mal mať príjem 2,20 € za hodinu a prácu mal začať vykonávať 1. apríla 2015, čím by zabezpečil rodine určitý príjem.

U obžalovaného H. T. ohľadne trestných činov uvedených v bode 2 prihliadajúc na zásady ukladania trestov uvedené v ust. § 34 Tr.zák. mal súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a to vzhľadom na jeho osobné pomery (ust. § 39 ods.1 Tr.zák.), keď je otcom dvoch maloletých detí, ktoré sú odkázané na jeho výchovu a výživu, kladne bol hodnotený zo strany zamestnávateľa, kde mal pravidelný príjem. Taktiež prihliadol na povahu a závažnosť pokusu prísnejšieho z trestných činov, ako aj na to, do akej miery sa jeho konanie priblížilo k dokonaniu zločinu, ako aj na okolnosti a dôvody, prečo k jeho dokonaniu nedošlo (ust. § 39 ods.2 písm.a Tr.zák. a § 34 ods.5 písm.c Tr.zák.). Je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil útoku voči poškodenej D. B., avšak tento bol a dosť menej výrazný ako u spoluobžalovaného W. T., pričom intenzita jeho napádania bola nižšia ako to popisovala poškodená a aj z toho dôvodu nedošlo k takým zraneniam, ktoré by bolo možné posúdiť ako ťažkú ujmu na jej zdraví, pričom poškodenému M. B. spôsobil len zanedbateľné zranenia aj to spoločne so spoluobžalovanými.

Súd poukazuje i na to a nasvedčuje tomu aj právna kvalifikácia skutku v bode 2 u jednotlivých obžalovaných, že na spôsobení ťažkej ujmy poškodenému M. B. sa podieľal výlučne len obžalovaný W.F. T., tento mal jednoznačne najvýraznejší podiel aj na spôsobení zranení poškodenej D. B.P., pokiaľ ide o prečin porušovania domovej slobody, konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu tohto prečinu približne rovnakou mierou.

Vychádzajúc z týchto skutočností uložil obžalovanému Drahomírovi Ferkovi úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 a 1 roka t.j. pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, pričom ohľadne všetkých predchádzajúcich odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, súd ho

zaradil na výkon tohto trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podmienečný odklad výkonu tohto trestu neprichádzal do úvahy vzhľadom na jeho výmeru a to ani za súčasného uloženia probačného dohľadu, naviac uloženie nepodmienečného trestu bolo nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu vzhľadom na osobu obžalovaného, intenzitu jeho útoku, keď dôrazne atakoval oboch poškodených, aj zranenia, ktoré im spôsobil.

Obžalovanému H. T. za trestné činy v bode 1 uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 roky vzhľadom na ust. § 42 ods.1 Tr.zák. Keďže boli splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 49 ods.1 písm.a Tr.zák., ohľadne tejto trestnej činnosti, výkon tohto trestu mu podmienečne odložil na skúšobnú dobu 3 roky, nakoľko uloženie nepodmienečného trestu nebolo nevyhnutné. Zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Brezno z 28.1.2014, sp. zn. 3T 10/2014, právoplatného 17.3.2014, ktorým mu bol za prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr.zák. a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 1 a 1 roka, taktiež zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Za trestné činy v bode 2 mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky t.j. pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby prihládajúc na vyššie uvedené zmiernujúce ustanovenie. Keďže obžalovaný nebol pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V tomto prípade použitie ust. § 51 ods.1 Tr.zák. nebolo možné aplikovať vzhľadom na to, že jeho aplikáciu vylučuje ust. § 49 ods.2 Tr.zák., naviac uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo na dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné vzhľadom na osobu obžalovaného a závažnosť trestnej činnosti.

Obžalovanému O. W. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 a 1 roka t.j. nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keďže obžalovaný nebol pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ani v tomto prípade nebolo možné použiť ust. § 51 ods.1 Tr. zák. prípadne § 49 ods.1 písm.a Tr.zák., pretože ich aplikáciu vylučuje ust. § 49 ods.2 Tr.zák., naviac uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo na dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné najmä vzhľadom na osobu obžalovaného.

Takto uložené tresty obžalovaným v dostatočnej miere zabezpečia dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahujú v primeranom rozsahu aj prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie. Poškodený M. N. si uplatnil včas svoj nárok na náhradu škody a to z dôvodu trvalých následkov vo výške 1.000,- €, straty na zárobku v zamestnaní 500,- € za každý mesiac t.j. 1.000,- €, cestovné na lekárske vyšetrenia vo výške 500,- € a ešte bolestného bez špecifikácie. Výšku bolestného dostatočne preukazuje bodové hodnotenie úrazu uvedené v odbornom vyjadrení znalca z odvetvia súdneho lekárstva, ktorý zranenia poškodeného ohodnotil celkovo na 245 bodov. Poškodený však nepredložil žiadne písomné doklady, z ktorých by bola zistiteľná jeho strata na zárobku čo do základu aj do výšky za rozhodné obdobie, ani žiadne písomné doklady, ktoré by preukazovali jeho cestovné náklady.

Poškodená D. B. si uplatnila včas svoj nárok na náhradu škody a to z dôvodu bolestného vo výške 3.500,- €. Výšku bolestného dostatočne preukazuje bodové hodnotenie úrazu uvedené v znaleckom posudku z odvetvia chirurgie, ktorý zranenia poškodenej ohodnotil celkovo na 210 bodov.

Poškodený M. B. si uplatnil včas svoj nárok na náhradu škody a to z dôvodu bolestného bez špecifikácie jeho výšky. Výšku bolestného dostatočne preukazuje bodové hodnotenie úrazu uvedené v znaleckom posudku z odvetvia chirurgie, ktorý zranenia poškodeného ohodnotil celkovo na 90 bodov.

Z opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplýva, že výška odškodnenia za jeden bod je 16,48 €. Vzhľadom k tomu súd uložil obžalovanému H. T. povinnosť nahradiť poškodenému M. N. škodu vo výške 4.038,- €, čo predstavuje výšku jeho odškodnenia za bolesť a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodeného odkázal na občianske súdne konanie, pričom tomuto spôsobil škodu výlučne len tento obžalovaný. Zároveň uložil obžalovanému W. T. povinnosť nahradiť poškodenému M. B. škodu vo výške 1.484,- €, čo predstavuje výšku jeho odškodnenia za bolesť, pričom tomuto spôsobil škodu výlučne len tento obžalovaný, ďalej uložil obžalovaným W. T. a H. T. nahradiť poškodenej D. B. škodu vo výške 3.461,- € spoločne a nerozdielne, keďže túto spôsobili títo dvaja obžalovaní a nebolo preukázané, že by jej časť škody spôsobil O. W.. Súčasne poškodenú odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody,

ktorá presahovala výšku určenú znaleckým posudkom, na občianske súdne konanie. Obžalovaní zodpovedajú za škodu podľa ust. § 420 ods.1 Obč.zák. s poukazom aj na ust. § 444 Obč. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.